

ПРОТОКОЛ

№ 189

гр. Бургас, 23.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: П. Ив. П. Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора П. П. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20232000600190 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

*Съдебното заседание започна в 11.40 часа, поради участия на
двама от членовете на съдебния състав в разглеждане на ВНОХД №
200/2023 г., което приключи в 11.35 часа.*

Апелативна прокуратура - Бургас се представлява от **прокурор
П. К..**

Жалбоподателят подсъдим **С. Д. И.**, редовно призован, се явява
лично и с упълномощения си защитник адв. М. А. от АК - Ямбол.

Частните обвинители **Н. Д. К., Я. Д. К., М. Д. К., Х. Д. К., Й. Д.
Д. и Г. Д. К.**, не се явяват, редовно призовани. За тях се явяват поверениците
адв. **Е. Б. и адв. Г. Т.** и двамата от АК – София.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Б.: Не са налице процесуални пречки, да се даде ход на
делото.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Липсват пречки по хода. Моля да дадете ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ С. И.: Съгласен съм днес да се разгледа делото.

След като изслуша становищата на страните и се запозна с материалите по делото, съдът установи, че всички частни обвинители са редовно призовани за днешното съдебно заседание, не са посочили уважителни причини за неявяването си, представляват се от двама повереници и явяването им не е задължително, поради което счита, че са налице изискванията за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание. Предвид на това, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча нови доказателства.

АДВ. Б.: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Т.: Също нямам искания по доказателствата.

АДВ. А.: Аз имам доказателствени искания, госпожо председател, но с оглед дадените указания от съда, представям и моля да приемете протокол от 10.10.2023 г. по НОХД № 158/2023 г. на Ямболски окръжен съд, където съм била на тази дата, като уважителна причина за неявяването ми по настоящото дело. Понеже имам указания да представя, аз съм представила призовката с молбата, това е и самият протокол, затова ги представям.

По отношение на доказателствените искания, те не са нови, те са правени и пред първата инстанция. Поддържам искането си да бъде допусната и назначена съдебномедицинска експертиза с участието на лекар специалист невролог, който след като се запознае с материалите по делото и най-вече аутопсионния протокол на пострадалия, който реално представлява част от съдебномедицинската експертиза, приложена по делото, да отговори на въпросите - дали състоянието, което е констатирано при аутопсията, най-вече касаещо мозъчния разпад на пострадалия вследствие на констатирано онкологично заболяване, е засегнало определени центрове на мозъка? Кои точно центрове и съответно за кои психически и психологически състояния отговарят тези центрове? Това искане съм направила и пред първата

инстанция, с оглед установяване възможността на пострадалия въобще целенасочено да се придвижва в пространството и да извършва твърдяното от вещите лица перпендикулярно пресичане на пътното платно в част на деня, час пик бих го казала, имайки предвид, че се касае за входна артерия на гр. Ямбол, именно пътят от Сливен към град Ямбол, през цялата индустриална зона, в час, в който всички там работещи в големите предприятия на гр. Ямбол са се прибирали. Считам, че това е особено важно и има отношение както към изясняване на фактическата обстановка, така и по отношение на изслушаните по делото автотехнически експертизи, механизъм на извършване на самото ПТП, има отношение разбира се и към изчислената скорост на движение на моя подзащитен, тъй като те приемат един механизъм, който е изключително спорен и това беше предмет на разглеждане в първоинстанционния съд. Това е искане, което съм направила пред първия съд и което според мен, необосновано ни беше отказано. Вярно е, че първият съд постави такива въпроси към съдебния лекар, изготвил съдебномедицинската експертиза, но аз имам усещането, че този съд не разбра моето искане, защото дали той има изтръпване или парализа на крака и т. н., не е предмет на това изследване, което искам аз. Очевидно човекът е можел да ходи, никой от нас не спори това. Въпросът е друг. Имайки предвид какво е състоянието на белите дробове, т.е. липсата на достатъчно кислород в мозъка, имайки предвид състоянието на мозъка на пострадалия, а именно степен на разпад на мозъчното вещество вследствие на онкологичното заболяване, за мен е важно да преценим пълна слепота на дясното око и перде на лявото. Всичкото това има отношение към приетото за установено реално движение на този човек, бързина на движението му и т.н. Докато не отговорим на тези въпроси, ние няма как да знаем дали автоекспертите, възприели едни светлосенки за движение на човешко тяло, в случая на пострадалия, дали действително е така. Затова, аз поддържам това искане и смятам, че отговор на тези въпроси не беше получен от първата инстанция. Изчаках мотивите към присъдата, но тъй като отговор не намерих в тях, отново поддържам това искане.

Запознавайки се с мотивите към обжалваната присъда, имам още едно доказателствено искане, защото пък на страница 11 от мотивите, аз разбирам, че първоинстанционният съд въобще не е разбрал какво претендирам по изслушаната и приета по делото видеотехническа експертиза. Кълна се, че в нито един момент не съм твърдяла, че иззетите като веществено доказателство записи от видеонаблюдението на бензиностанция „Шел“ не са веществени доказателства. През ум не ми е минало такова нещо. Съдът е отделил половин страница да ни цитира съдебна практика в тази насока. Аз твърдя друго, а именно че в тази експертиза не се вижда движение на човек. В тази насока е и разпитът на вещото лице, изготвило тази експертиза. Меко казано съм шокирана от твърдението на съда в тези мотиви, по отношение на тази експертиза, че тази видеотехническа експертиза няма и не може да има за задача да идентифицира заснети обекти. Това категорично

не е вярно.

В тази връзка, отново правя искане да бъде назначена повторна видеотехническа експертиза със задача, да се установи наличие или липса на обекти, които да са годни за идентифициране - хора, предмети или други. Наличие или липса на тези хора, предмети или други, и в каква посока се движат. Защото в мотивите си съдът, бих казала твърде фриволно, е обсъждал обстоятелства, които не са събрани в хода на делото, като твърди, че тази експертиза била само по отношение на това, манипулирани ли са или не са манипулирани записите, които са изследвани. Нищо подобно. Вещото лице беше категорично, че там той не може да каже за човек, още по-малко за предмет, където въобще се виждат никакви сенки. Тяхното движение е единствено към асфалта, не може да посочи на какво се дължи. Пак казвам, интензивен път, в час пик, светлини от фарове и т.н., вещото лице не можа да отговори. Но пък за сметка на това, автоекспертите изготвили автотехническата експертиза, били разполагали със специален софтуер. Направихме искане, предявен им е записът в съдебно заседание. Никой от нас не видя това, което те са видели и казаха, че има такъв софтуер. Но, така и не се представи до края на делото и никой от нас не можа да ги види тези сенки, които само вещото лице М. е видял.

В този ред на мисли, правя тези доказателствени искания, защото считам, че те имат отношение както към попълване на делото с доказателства допустими и относими, така и към правилното прилагане на материалния закон. А пък считам, че са налице съществени нарушения на процесуалните правила, запознавайки се с мотивите на обжалваната присъда.

ПОДСЪДИМИЯТ С. И.: Поддържам исканията направени от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам срещу така направените искания. Считам, че същите са относими и свързани действително с изясняване на фактическата обстановка по делото. Безспорно акцентът в мотивите на първоинстанционния съд по отношение на видеотехническата експертиза е именно годни или негодни са видеозаписите, а не това, което е акцентирано в съдебно заседание, в пледоарията на защитата на подсъдимия, поради което считам, че следва да бъдат уважени исканията и за двете експертизи.

АДВ. Б.: Първо, касателно искането за допълнителна съдебномедицинска експертиза, действително беше направено такова искане и видно от протоколите сме се позовавали на показанията на вещото лице, който надълго и нашироко обясни, че така или иначе това, което е констатирал, е факт, че не е необходим друг специалист, той е съдебен лекар в областта на всички части на медицината. Обяснил го е достатъчно добре и не се налага допълнително или повече от това. Така че в този смисъл считам,

че не е необходима допълнителна съдебномедицинска експертиза, но оставям на преценката на съда.

Що се касае до видеотехническата експертиза, в залата се предяви на всички, действително със специалния софтуер, с който разполагаха на компютъра и ние видяхме сянката, за която се говори и за която експертите обясняват по кадрите. Гледахме го абсолютно всички. Считам, че това е изяснено. Предоставям на състава на съда да прецени дали е необходимо да се допуска нова видеотехническата експертиза.

АДВ. Т.: Уважаеми апелативни съдии, считам, че направените искания, са неоснователни.

На първо място считам, че няма абсолютно никакво отношение към предмета на делото това, дали пострадалият е бил в добро здраве, дали е болен или здрав съответно, дали има частично ослепяване и т.н. Задълженията на водача във всички случаи, така, както са регламентирани в ЗДВП и съответно касателно неговата наказателна отговорност, са едни и същи без значение пострадалото лице. Това е абсолютно неотнормисимо дали е виждал добре или не. В близост до произшествието се намира пешеходна пътека. Подсъдимият е длъжен да премине с внимание. Има знак за регулиране на скоростта, която скорост той е нарушил. Така че няма никакво значение психическото състояние на пострадалия. Това е един пешеходец, който всички водачи са длъжни да пропускат.

Относно видеозаписа, считам, че не това конкретно доказателство е съществено към предмета на делото. Да, то дава някакви насоки. Да, вещите лица установиха, че са налице сенки, които преминават. Не се наблюдава нещо конкретно категорично, но това не е най-важното за предмета на делото. Да, допринася за изясняване на фактическата обстановка, но автотехническата експертиза почива и на други безспорни доказателства за настъпването и развитието на произшествието.

Предвид изложеното, считам, че исканията са неоснователни.

В 11.50 часа съдът се оттегля на тайно съвещание по направените доказателствени искания от защитата на подсъдимия И. - адв. А.

Съдебното заседание продължава в 12:00 часа, в присъствието на явилите се страни по делото – прокурор К., подсъдимия С. И., неговия защитник адв. А. и поверениците на частните обвинители адв. Е. Б. и адв. Г. Т.

След като изслуша становището на прокурора и частните обвинители, съдът намира, че исканията са неоснователни. Събраният до

момента доказателствен материал изяснява релевантните за предмета на делото обстоятелства и не е нужно назначаването на поисканите от защитника на подсъдимия експертизи - съдебномедицинска и видеотехническа, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЯ исканията на защитника адв. А. за назначаване на повторна комплексна съдебномедицинска експертиза и повторна видеотехническа експертиза.

СЧИТА делото за изяснено от фактическа страна.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ Считам, че въззивната жалба е частично основателна. Неоснователна е в частта, в която се твърди наличието на случайно деяние, тъй като от събраните по делото доказателства безспорно установено и доказано е, че подсъдимият сам се е поставил в ситуация, в която да не може да избегне настъпването на ПТП.

Това е било възможно ако се беше движил със скоростта посочена и разрешена в знак № Б-26, от 40 километра. Нещо повече. Дори ако подсъдимият се беше движил с разрешената за града скорост 50 км/ч, също така можеше да не се стигне до настъпването на произшествието. В тази връзка, съгласно константната практика на ВКС, не е налице случайно деяние в случаите, в които деецът сам се е поставил в невъзможност да предотврати удара с пешеходеца, тъй като не е изпълнил вмененото му задължение за движение, чието спазване ще му позволи да избегне произшествието.

Считам за основателна жалбата в частта, в която се твърди неправилно приложение на материалния закон, респективно явна несправедливост на наложеното наказание, поради следните съображения:

От страна на първоинстанционния съд е прието, че обаждането на телефон 112 не е достатъчно за приложението на привилегирания състав на чл. 343а от НК. В тази връзка и в подкрепа на този извод на съда е посочено едно-единствено решение на ВКС. В такъв случай обаче, Ямболски окръжен съд е пропуснал да отчете, че само по себе си това обаждане е смекчаващо отговорността обстоятелство и наред с посочените още седем такива смекчаващи отговорността обстоятелства, които изцяло споделям, са отнесени към отегчаващите такива и стигам до неправилен извод за липсата на предпоставки за приложението на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК.

Считам за неправилна трактовката на първоинстанционния съд в частта, в която като отегчаващи отговорността обстоятелства, това са причините за по-строго санкциониране, свързани с отражението в обществото. Тези причини освен че не следва да бъдат преекспонирани, също така считам, че са относими към деянието, свързани с управление на МПС след употреба на алкохол или под въздействието на наркотични, респективно на упойващи вещества.

Единственото отегчаващо в случая отговорността обстоятелство, според мен, е наличието на предходни административни наказания за допуснати административни нарушения по ЗДвП. Задължение на въззивната инстанция е да извърши цялостна проверка на първоинстанционната присъда, респективно като инстанция по фактите и по правото, няма пречка при необходимост тя да попълни мотивите на първоинстанционния съд. На лист 4-ти от мотивите, в приетата за установена фактическа обстановка, съдът е посочил, че, цитирам: „За превозното средство ударът е бил фронтален и обособен в крайните му десни състави“. В правните изводи на съда, на лист 10-ти е прието, че с предните крайно десни състави на автомобила е ударил пресичащия пътното платно пешеходец. Считам, че тази неяснота е несъществена и може да бъде отстранена в мотивите на въззивната инстанция.

Ето защо, считам, че предвид наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, както вече казах осем смекчаващи, едно отегчаващо, следва да измените присъдата като размера на наказанието „лишаване от свобода“ определите при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, под предвидения в чл. 343, ал. 1, б. „в“ минимум от 2 години, а именно около 1 година „лишаване от свобода“, чието изтърпяване да бъде отложено за срок от 3 години, респективно да бъде намален и размерът на кумулативното наказание „лишаване от правоуправление“, съответно с размера на наказанието „лишаване от свобода“.

АДВ. Б.: Уважаеми апелативни съдии, моля да потвърдите първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. Считам, че с анализа направен на всяко едно от доказателствата, които са събрани в първа инстанция и проверени от състава, се доказва безспорно и категорично авторството на деянието, фактът на това, че се е намирал близо до пешеходна пътека, където водачите следва да бъдат осторожни и внимателни, особено когато се касае и за по-тъмната част на денонощието.

От друга страна, обаждането на телефон 112 е абсолютно задължение на всеки един водач, който следва при определена ситуация да уведоми органите, да изчака и евентуално да даде необходимата помощ. Това задължение е на всеки, който изпада в някаква ситуация, където е длъжен да остане и да изчака съответните органи, които трябва да се явят.

От друга страна, безспорно и категорично е казано, че смъртта е настъпила бързо. Тя е вследствие на комплексните травми и наранявания, и не смятам, че тук е приложима разпоредбата, както и трайната практика на съда когато има смъртен случай. Очевидно при бърза смърт е неизбежна и помощта, която се оказва. Така или иначе не може да бъде такава, че да спаси живота. Факт е, че травмите са били животозастрашаващи и са довели до смърт. В този случай считам, че е неприложима разпоредбата на чл. 343а НК, където е направил всичко възможно предвид ситуацията и нараняванията.

Ето защо, Ви моля с оглед изложените мотиви, които са подробни и внимателно са анализирани всички доказателства, да потвърдите присъдата като правилна и законосъобразна. Касателно наказанието, считам, че е справедливо с оглед на това, че се касае за отнет човешки живот. В случай, че има и доста по-тежки наказания, в такива случаи със смъртни пътнотранспортни произшествия, това е един много наболял въпрос в страната. Не казвам, че всеки не би могъл да изпадне в тази ситуация, но така или иначе трябва да бъдем внимателни и предпазливи, и превенцията към тези произшествия е наистина в доста засилен обем и не само в национален, но и в световен мащаб.

Моля протоколът от съдебното заседание, след неговото изготвяне, да ми бъде изпратен на имейл.

АДВ. Т.: Уважаеми апелативни съдии, присъединявам се към изложеното от колегата. Действително считам, че присъдата на първоинстанционния съд е правилна и законосъобразна, а жалбата е неоснователна. Предвид изложеното, моля да се произнесете с решение, с което да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд.

АДВ. А.: Уважаема госпожо председател, уважаеми апелативни съдии, аз поддържам депозираната въззивна жалба и моля почитаемия съд да постанови съдебен акт, с който да прием, че обжалваната присъда е незаконосъобразна, постановена е при нарушение на процесуалните правила, както и на материалния закон, а наложеното наказание е явно несправедливо. Основанията ми за това, са следните:

Както е видно, към първоначалната си въззивна жалба аз не съм писала допълнения към нея, тъй като запознавайки се с мотивите постановени към осъдителната присъда, считам, че макар и формално да има такива, фактически липсват мотиви към осъдителната присъда, което е абсолютно процесуално нарушение, тъй като нито можем да направим извод за това какво първоинстанционният съд е приел за установено фактически, на каква база е направил своите правни изводи и какво е вътрешното му убеждение при постановяване на съдебния акт.

Основанията ни за тези твърдения се съдържат в самите мотиви.

Без да бъда с претенция за изчерпателност, моля почитаемия съд при постановяване на съдебния си акт да има предвид, че на страница 7 от мотивите си, Окръжен съд - Ямбол е посочил, че изложените фактически положения съдът приема за установени отчасти от обясненията на подсъдимия и от показанията на - изброени са десет имена на свидетели. Същите тези хора на стр. 9 от мотивите, съдът казва в трети абзац - показанията на свидетелите Г. М..... – имената на осем човека, да не ги изброявам, има ги в мотивите, те същите по никакъв начин не разколебават направените пред настоящата инстанция фактически изводи, тъй като не съдържат съществена информация за правно значимите факти. За това ни е необходимо да се анализират и в детайли трябва да се вземат предвид дотолкова, доколкото ги отбелязах. Сега, в крайна сметка, за мен като защитник и за моя подзащитен като цяло, не става ясно от тези показания ли съдът приема за установена фактическата обстановка, на базата на която приема, че е налице извършеното престъпление и му налага наказание или те не са съществени и няма да ги анализираме и ние няма да знаем в крайна сметка защо съдът така е решил. Това е противно на всякаква логика, тъй като е ясно, че всеки съдебен акт следва да почива на база на доказателствата, на закона и на вътрешното убеждение на съда. За вътрешното убеждение на съда всички ние съдим по изложените аргументи - кое приема за установено, кое не приема за установено, съответно под коя правна норма се подвеждат установените фактически обстоятелства и на тази база да бъде наложено съответното наказание. Пак казвам, нямам претенции за изчерпателност, но си позволявам да кажа, че рядко съм попадала на толкова лоши мотиви.

Аз вече взех отношение по повод направените доказателствени искани, какво съм претендирала с видеотехническата експертиза, какво е разбрал съдът. Говорили сме на принципа – „къде е Ямбол, къде е Стамбул“. Въобще не сме се разбрали за какво говорим. В нито един момент не съм твърдяла, че иззетите видеозаписи от охранителните камери на бензиностанция „Шел“, не са веществено доказателство. Това няма как да го кажа, защото не го вярвам. Съдът обаче е положил неимоверни усилия да цитира даже съдебна практика в тази насока. Да, те са веществени доказателства. Претенцията на защитата пред първия съд е била, че от изследването на тези записи, всъщност експертът както в заключението си, така и в съдебно заседание беше абсолютно категоричен, че той не може да каже тази сянка, която някъде е установил в записва, какъв е нейният произход - дали въобще е сянка, дали е светлосянка, дали е човешко тяло. Според вещото лице, тя се движи тази сянка. Има парапети, знаци и дали тези сянка е отражение на нещо друго, не може да каже. Но единственото, в което е категоричен и сигурен, че не е огледално отражение. Не може да определи размерите на тази сянка. Не може да каже тази сянка дали е отражение и какво представлява. Сянката, според него, се движи напред и надолу към платното за движение, но не може да посочи посоката на сянката, предвид ракурса на заснемането. Ето при тази база автоекспертите обаче вместо да

измерват и смятат, са преценили, че те виждат една сянка, която оприличават на два крака. На тази база, при тези мотиви първоинстанционният съд прие, че моят подзащитен е извършил престъпното деяние по смисъла на чл. 343 от НК, съответно го е осъдил.

Ето защо, аз не знам как даже да анализирам мотивите, които е изложил съдът, защото те нямат нищо общо с доказателствата по делото и със събраните по делото. По тази причина твърдя, че макар и формално да има изложени 11 страници мотиви, по същество присъдата не е мотивирана и няма как да взема отношение.

Отделно от това, ако обърнете внимание на защитната ми реч пред първата инстанция, мотивите не съдържат нито един отговор на всичките възражения на защитата. Ето защо смятам, че тя в този смисъл не е изпълнила и задължението си да отговори. Разбира се, съдът е в правото си да не се съгласи с твърденията на защитата, но следваше да има някакъв обоснован отговор. Такива отговори липсват в конкретния случай.

Неприемайки гласните доказателства, според първия съд, всъщност е пропуснал, аз считам, че в тях има много ценни находки и следва да бъдат преценени и анализирани.

Всичките деца на пострадалия, са разпитани в хода на това производство и става ясно, че този човек е бездомник и като такъв никой от близките му няма реална представа за неговото физическо, психическо или психологическо състояние към датата на инцидента. А, защо според мен това е важно. Важно е защото е установено, че това един човек, който е negliжиран здравословно, очевидно има сериозни здравословни проблеми, пълна слепота с дясното око.

След като не става ясно дали наистина има сянка, която да пресича перпендикулярно от ляво надясно по движението на автомобила на моя подзащитен, но нищо не пречи същият този човек да се е движил по тротоара фронтално, имайки предвид пълната му дясна слепота, на него отдясно му се пада движещият се автомобил в пътната лента. Имайки предвид констатираните сериозни онкологични заболявания, довели до разпад на мозъчното вещество, ние нямаме отговор на въпроса доколко той макар и физически да може да се придвижва, доколко той може да контролира тази посока на движение, скорост на движение, преценка на ситуацията и дали той просто не е слязъл на пътното платно и така всъщност да е осъществил механизма на контакта с автомобила, управляван от моя подзащитен. Защо това е възможно? Защото всичките констатирани травми на пострадалия, са в дясната му част на тялото, която е контактувала с автомобила. Това е и дясната страна, с която той не вижда. Фактически слизайки и имайки предвид това, което каза прокурорът, че по отношение на автомобила контактът с пострадалия е в крайната му дясна част, всъщност това е най-близката част, в която би могло да се получи съприкосновение. Но, ако този механизъм е правилен, ако този човек наистина не знае къде се движи, то тогава всички

изчисления на автотехническата експертиза следва да отидат в кошчето. Няма как да бъде изчислена скоростта на движение на автомобила на моя подзащитен, няма как да бъде изчислена опасната зона и тогава всъщност посочените за нарушени разпоредби на закона на ЗДвП, които имат за цел да запълнят бланкетния характер на разпоредбата на чл. 343 от НК, няма да са осъществени.

Ето защо и в каква насока претендирах пред първата инстанция да бъде обсъдено наличието на предпоставките на чл. 15 от НК. Нищо от това, което съм говорила, не намерих в мотивите на съда, за това и няма как да го обсъждам. Ако бяха се изследвали тези обстоятелства, можеше и да се отхвърли тезата ми за наличие на чл. 15 от НК, но тя просто не е изследвана. В такава хипотеза сме.

Отделно от това, както каза и представителят на държавното обвинение, абсолютно negliжиране и несъответствие на установените факти с приложението на чл. 343а от НК, респективно на чл. 55 НК. Ето защо, аз считам, че макар да сте въззивна инстанция и такава по фактите и правото, не мисля, че бихте могли да попълните всичките тези празноти, които вече е допуснал първоинстанционният съд.

По тази причина претендирам оправдателна присъда, поради недоказаност на обвинението, с оглед изложените аргументи.

В случай, че не приемете тезата ми, то ще Ви моля да отмените и върнете делото за ново разглеждане със задължителни указания към първоинстанционния съд да бъдат изследвани всички тези факти, както и да бъдат изложени правни аргументи и фактически такива в мотивите към съдебния акт.

И трето, алтернативно, ако не приемете едното и другото, и приемете, че все пак можете да разберете вътрешното убеждение на първия съд и изложите допълнителни мотиви, то ще Ви моля да постановите съдебния си акт при условията на чл. 343а от НК или приложите разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и измените и намалите наложеното наказание на подзащитния ми както „лишаване от свобода“, така и кумулативното по чл. 343г от НК, а именно „лишаване от правоуправление“.

Не знам дали въобще си заслужава да коментирам това, че обаждането на тел. 112 не било смекчаващо вината обстоятелство, че смъртта била настъпила бързо, като че ли моят подзащитен има някаква виновен за това и освен това, това не отговаря и на истината, защото - били са свидетели, дошла е полиция, дошла е линейката, качили са го в линейката, свалили са го от линейката и той бързо починал. Просто съм възмутена и затова така излагам и моето становище, но това са фактите по делото. Така че колко бързо е, е относително. Отделно от това, видите ли, не било вярно, че той не се опитал да помага на пострадалия, защото нямало изтичане на кръвта от него, когато се опитвал да му дава вода. По делото има албум. Пострадалият е

един бездомник, който е имал брада поне 30 сантиметра. Къде точно очаква съдията да се разтече тази вода, не ми е ясно, но това са мотивите в присъдата и по тази причина няма да анализирам в подробности, че не е етично спрямо човека, който си е отишъл.

В този смисъл, моля да постановите Вашия съдебен акт.

СЪДЪТ ДАВА ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ С. Д. И.: Поддържам въззивната жалба. Поддържам пледоарията и исканията на моя защитник. Съжалявам за случилото се.

Съдът ПРИКЛЮЧВА съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ С. Д. И.: Съжалявам за всичко станало, но така се случиха обстоятелствата. Аз не съм видял пешеходеца, просто усетих удара. Аз не съм го видял на платното. Това е в тъмната част на денонощието, на мост. Моля да бъде оправдан или да ми намалите наказанията.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 12.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____